

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/39/2019
Identifikačné číslo spisu: 8115226918
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8115226918.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne R. Z., narodenej X. X. XXXX, bývajúcej v T., V. XX, proti žalovanému E. Š., narodenému X. X. XXXX, bývajúcemu v P. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom v Prešove, Slovenská 46, o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24C/258/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. mája 2018 sp. zn. 9Co/103/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 14. februára 2017 č. k. 24C/258/2015-87, ktorým prvoinštančný súd určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie T. a to bytu č. XXX na X. poschodí vo vchode č. XX. bytového domu súpisné číslo XXX, nachádzajúceho sa v T. na ulici V., postaveného na parcele Q., ako aj spoluvlastníckeho podielu 50/3068 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súp. číslom XXX, ako aj spoluvlastníckeho podielu 50/3068 na parcele KN-C č. XXX/X- zastavané plochy a nádvoría o výmere 617 m², na ktorej je bytový dom č. XXX postavený a ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie T. (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“) a rozhodol o trovách konania. Odvolací súd zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie prvoinštančného rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou, stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Rovnako ako prvoinštančný súd, dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli dané objektívne predpoklady pre relevanciu požiadavky žalobkyne na vrátenie daru (sporných nehnuteľností) darovaného žalovanému.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo

„Civilný sporový poriadok“). Namietal, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) C. s. p. namietal arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s jeho tvrdením, že výpovede svedkýň boli tendenčné, účelové a neurčité. Namietal tiež nedostatočné zistenie skutkového stavu.

3. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťnou vadou (§ 420 C. s. p.) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 C. s. p.). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 C. s. p. a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 C. s. p.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Dovolací súd v prvom rade skúmal prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p. Zaoberanie sa týmto dovolacím dôvodom v poradí ako prvým je dané jednak jeho povahou (zmätočnosť konania v zásade znemožňuje posudzovanie správnosti rozhodnutia z hľadiska právneho posúdenia veci), jednak jeho umiestnením v C. s. p. (predchádza dovolaciemu dôvodu vyplývajúcemu z § 421 ods. 1 C. s. p.), a tiež tým, že existencia tohto dôvodu zakladá nielen prípustnosť, ale zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania, v dôsledku čoho sa zaoberanie prípadným ďalším uplatneným dovolacím dôvodom vyplývajúcim z § 421 ods. 1 C. s. p. stáva neefektívnym, a teda bezpredmetným.

9. Za zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. označil dovolateľ arbitrárnosť, resp. nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. V preskúmvanej veci sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepochybne zodpovedalo zákonným kritériám odôvodnenia rozsudku uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p., preto v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. stačilo, aby sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody, čo aj v bodoch 9 - 14 odôvodnenia svojho rozhodnutia urobil. V súlade s uvedenými ustanoveniami odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené (arbitrárne); pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv

sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaobera jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých. Dovolací dôvod uplatnený podľa § 420 písm. f) C. s. p. preto nebol daný a dovolanie v tejto časti bolo treba odmietnuť pre neprípustnosť v zmysle § 447 písm. c) C. s. p.

10. Vychádzajúc z obsahu podaného dovolania videl dovolateľ napriek všeobecným námietkam o porušení jeho práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. túto zmätočnosť vadu aj v nesprávnom zistení skutkového stavu a nesprávnom hodnotení dôkazov. Podľa názoru dovolacieho súdu však len tvrdenia o nesprávne zistenom skutkovom stave nezakladajú bez ďalšieho vadu vyplývajúcu z § 420 písm. f) C. s. p. Dovolací súd je totiž v zmysle § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Námietku dovolateľa o porušení jeho práva na spravodlivý proces preto naďalej nemožno považovať za dôvodnú. Zároveň je nutné dodať, že prípadné nesprávne zistenie skutkového stavu, nie je podľa Civilného sporového poriadku ani samostatným dovolacím dôvodom.

11. Následne dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.

12. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

13. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

14. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je v zmysle citovaného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

15. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle ust. § 432 ods. 2 C. s. p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodovanie odvolacieho súdu a pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v jeho rozhodovacej praxi nebola vyriešená alebo ktorá je rozhodovaná rozdielne.

16. Nie je povinnosťou dovolacieho súdu, aby si právnu otázku, ktorá mala byť riešená odvolacím súdom nesprávne, mal vyvodzovať sám. Naopak jej riadne vymedzenie, t. j. jasné formulovanie, je povinnosťou strany. Jasne formulovaná právna otázka má v prvom rade naznačiť riešenie daného prípadu požadované stranou a v druhom rade potom jej znenie predstavuje všeobecný právny záver aplikovateľný v obdobných prípadoch v budúcnosti.

17. V predmetnej veci však bolo dovolanie v tejto časti postihnuté vadou spočívajúcou v riadnom nevymedzení uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 C. s. p., t. j. v nevymedzení, ktoré právne posúdenie veci dovolateľ považuje za nesprávne a v čom táto nesprávnosť spočíva. V dovolaní absentuje vymedzenie právnej otázky, resp. otázok, od ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri ktorých riešení sa odvolací súd mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, prípadne ktoré v praxi dovolacieho súdu vyriešené neboli alebo sú rozhodované rozdielne. Za riadne vymedzenie nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj toho, v čom táto nesprávnosť spočíva, nemožno totiž považovať len opätovné poukazovanie na skutočnosti už riešené v rozhodnutiach prvoinštančného a odvolacieho súdu, či bez ďalšieho poukazovanie na rôzne rozhodnutia dovolacieho súdu venujúce sa problematike príbuznej prejednávanej veci, v tomto prípade vrátenia daru pre hrubé porušenie dobrých mravov. V tejto časti dovolania bol preto daný dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. f) C. s. p.

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa odmietol.

19. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalovaný (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalobkyni žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.